

cueres paa Grund af Reparation. En for begge Bygninger fælles Mangel er det aldeles utilstrækkelige Gaardsrum til Arrestanternes Bevægelse i fri Luft. Medens Arrestreglementet giver enhver Arrestant Ret til at fordre $\frac{1}{2}$ Times Bevægelse i Gaarden 2 Gange daglig, kan dette kun netop naaes for Dvindearrestanterne i Kjøbenhavns Arresthuus i de lange Dage; men i de korte Dage faae Dvindearrestanterne ikke engang $\frac{1}{2}$ Time hver, de mandlige Arrestanter i den gamle Bygning neppe $\frac{1}{3}$ Time, og Arrestanterne i den nye Bygning neppe $\frac{1}{4}$ Time. Fremdeles er Inventariet i Arresterne gennemgaaende ringere, end det kan ansees nødvendigt, Arrestforvarerens Bolig er uheldig beliggende, Forbindelsen mellem Fængslet og Retslocalet saae slet som mulig, og har Arresthuset ikke altid selv med overfyldte Localer kunnet rumme samtlige Arrestanter, saa at saadanne have maattet anbringes deels i 2 Politiet overladte Arrester i Kjøbenhavns Amts Arresthuus, deels i en Floi i Straffeanstalten paa Christianshavn. Hvad der imidlertid efter Commissionens Mening er den væsentligste og i og for sig for en Forandring aldeles afgjørende Mangel ved Arresthuset, er den fuldstændige Umulighed af blot tilnærmelsesviis at tilveiebringe den ved Arrestreglementet som Regel fordrede Isolation af hver enkelt Arrestant, i hvilken Henseende det vil være tilstrækkeligt at fremhæve, at der til et Arrestantantal, som i forrige Aar har varieret mellem 139 og 256, kun havees 24 Enkeltceller.

Commissionen er nu aldeles paa det Rene med, at der ikke ved nogen som helst Ombygning af det nuværende Fængsel, eller overhovedet ved Bygning paa dets Plads, kan tilveiebringes et virkelig godt og rummeligt Arresthuus. Hensynet til den forestaaende Reform i Retspleien stiller sig imidlertid efter Fleertallets Formening til Hinder for, saafremt det paa nogen Maade kan undgaaes, for Tiden at foretage omfattende Byggearbejder til Arrestforholdenes Ordning. Ikke alene kan den medføre en Forandring og Flytning af Rettens Localer, i Forbindelse med hvilken da et eventuelt nyt Fængsels Beliggenhed maa afgjøres, men ogsaa med Hensyn til selve Fængslet vil den forandrede Retspleie kunne være af Betydning, t. Ex. idet dets Størrelse og Indretning vil være afhængig af, hvor stor den Retskreds bliver, for hvilken det skal være Fængsel. Hertil kommer, at det endnu ikke kan forudsees, hvem det vil blive paalagt at afholde de Udgifter, som ville forvoldes ved Retspleiens Omordning. Commissionens Fleertal kan derfor ikke tilraade enten Opførelsen af et nyt Justits- og Arresthuus, eller endog blot af et nyt Arresthuus, saafremt der kan paavises en midlertidig Ordning af Arrestforholdene, og det saameget mindre, som en saadan midlertidig, hurtig udførlig Ordning formeentlig burde søges, selv om man vilde opføre et nyt Fængsel, da den nuværende Tilstand ikke bør bestaae, indtil et nyt Fængsel kunde være opført.

Det maa nu, hvad en saadan midlertidig Ordning angaaer, ansees for givet, at der ikke, selv med betydelig Beskostning, af de nuværende Arresthuusbygninger kan indrettes et blot taaleligt Baretægtsfængsel for det fulde Antal Arrestanter for Kjøbenhavn. Efter en af Statsraad, Professor Meldahl udarbejdet Plan vil der imidlertid for en Beskostning af ca. 15,700 Rd. (hvoraf dog kun ca. 10,700 Rd. falde paa egentlige Bygningsarbejder) kunne tilveiebringes paa tilbørlig og anordningsmæssig Maade 74 Enkeltceller og 11 Fællesarrester, samt 6 Gjældsarrester, altsaa Plads til 107 Arrestanter, hvoraf 74 i Enkeltcelle, foruden Gjældsarrester, eller, da 6 Celler frembyde særlige Vanskeligheder med Hensyn til Opvarmning, idetmindste Plads til 101 Arrestanter, hvoraf 68 i Enkeltcelle. Ved en saadan Benyttelse af de nuværende Arrestbygninger vilde det altsaa være nødvendigt at skaffe Plads udenfor dem til et Antal Arrestanter, som efter Erfaringerne fra de senere Aar og med Hensyn til den formodentlige vedblivende Stigen af Arrestantantallet ikke kan sættes meget ringere end til 150. Hvor ønskelig nu end i Almindelighed en Samling af samtlige Arrestlocaler paa eet Sted maa erkendes at være, saa er den efter Commissionens Mening langtfra at være uundgaaelig nødvendig, idet det med Hensyn til en stor Mængde Arrestanter er temmelig ligegyldigt, om de befinde sig i Nærheden af Retten og det udøvende Politii eller ikke, saaledes med Hensyn